

ludzkiemu potrzebną, iż gdziekolwiek iey iazmo zrzuczone było, tam upadek pewny nastąpił.

Kto zbyt często powtarza, iż niedba na pochwały, ten zapewne, albo ich nie odebrał, albo nie miał tyle ile się spodziewał, albo (co nayspewnieysza) nie był ich godzien.

Gardziemy częstokroć przysłowiami, dla tego, iż są pospolite; a nie zważamy, iż też sama pospolitość ich dobroć stanowi.

Kto czego żąda, a żąda wciąż i żąda koniecznie, rzecz prawie niepodobna iest, iżby tego co żąda niedostał. Pytano iednego Angielczyka, dla czego tak sporo drzewa w iego ogrodzie rosną? dla tego, (odpowiedział) iż nic nie robią tylko to.

Egoism albo samolubstwo, iż się teraz powszechnie rozpostarło, zyskało właściwé nazwisko, w dawnych go bowiem słownikach niemasz, ale w dawnych słownikach iest pokrewieństwo, przyiaźń, oyczyzna; ktoroby z terażniejszych wymazać można.

Mówić, iż się śmierci nie boimy, nie iest to śmierci się nie bać. Plutarch powiada o Katonie, iż nim sam sobie w Utyce życie odiał, kilka razy posyłał do portu dowiaduiąc się, czyli towarzysze, ktorych wyprawił, wsiedli na okręty: miecz ktorym się miał przebić, kilkakrotnie oglądał; nakoniec służącego za lada fraszkę tak dobrze pięścią ugodził, iż mu ręka spuchła. Kto tak troskliwy, ostrze żelaza ogląda, sługi biie, niezdaie się bydź spokojnym, a niespokojność zazwyczaj trwogi bywa skutkiem.
